

ger, som angaa uforstyldt Domsældelse, skal have beneficium, og skal Sagen kunne appelleres uden Hensyn til summa appellabilis, saa kan man jo sætte det til, men man maa ikke gjøre det paa den Maade, som man har gjort nemlig med Hensyn til Forsøgning at henbise til en Paragraf, som i alle sine Hovedbestemmelser aldeles ikke passer paa dette Forhold. Efter min Mening er § 5, naar den faar dette andet Stykke til, ganske uantagelig, og det skulde gjøre mig ondt, om man vilde paahænge Paragrafen Noget, som efter min Mening vilde gjøre den umulig, fordi jeg isørigt, hvad denne Paragraf angaar, og hvad for Resten alle de Forslag angaar, som ere stillede af Udvalget, ganske slutter mig til det øvrige Udvalg og ikke kan Andet end paa det Bedste anbefale alle de stillede Forslag. Kun skal jeg gjøre en Erindring endnu. I det omtalte Møde, hvor jeg ikke var tilstede, har man ogsaa foretaget en Forandring i Titelen, saaledes som den tidligere var affattet under min Medvirking, og denne Forandring tror jeg ligesaa lidt er heldig, som de andre Forandringer, man har foretaget. Man har forandret den til: "Erstatning for uforstyldt Baretægtsfængsel og Domsældelse samt om Udredelse af Sagsomkostninger i offentlige Straffesager", og derved har Titelen faaet et Omfang, som Loven slet ikke har. Loven sætter sig ikke den Opgave at give Regler for Udredelse af Omkostningerne i offentlige Straffesager. Den giver særlige Regler for, hvorledes der skal forholdes med Sagsomkostninger i offentlige Straffesager i Tilfælde af Frifindelse, men ellers ikke. Det er imidlertid et Punkt af mindre Betydning, som maaske vil kunne blive klarert til tredje Behandling.

Efterat jeg saaledes særlig har udtalt mig om det Punkt, hvor jeg i alt Fald indtil videre, indtager en Særstilling — indtil det sidste Udvalgsmøde glædede jeg mig ved at være i Overensstemmelse med hele Udvalget ogsaa paa dette Punkt — skal jeg sige et Par Ord med Hensyn til to Punkter, hvor det forekommer mig, at den ærede Ordfører ikke udtrykte sig ganske korrekt. Det ene angaar den nye Paragraf, der er foreslaaet tilføjet som § 8 om Sagsomkostningerne. Der, sagde han — men det kan gjerne være, at det kun er en Fortalelse — at Omkostningerne kun skulde bæres af den Paagældende, for saa vidt de i det Hele eller for en Del maatte siges at være forarsagede ved et strafbart Forhold fra den Sigtedes Side. Der staar i Forslaget "tilregneligt, retsstridigt Forhold". Jeg maa gjøre opmærksom paa, at de to Ting ikke behøve at falde sammen, der er Meget, der er rets-

stridigt, uden derfor at være strafbart, og jeg tror, at man vil indskrænke Bestemmelsen mere, end det har været tilfældet, naar man vil ombytte Ordet "retsstridigt" med "strafbart". Jeg skal dernæst sige et Par Ord med Hensyn til § 3. Det er muligt, at jeg ikke rigtig har hørt, hvad den ærede Ordfører derom mente, og derfor vil jeg indskrænke mig til at sige, hvad der er min Forstaaelse af § 3 og navnlig af dens andet Stykke. Det er min Mening, at det maa staa frit for en Person, der er indviklet i en kriminel Sag, der indbringes til høiere Ret, for denne høiere Ret at gjøre et Krav gjældende paa Erstatning for uforstyldt Baretægtsfængsel, for saa vidt Betingelserne derfor ere eller bringes til Stede, altsaa for saa vidt han ikke blot er frifunden, men det ogsaa oplyses tilstrækkelig under Sagen, at han er uskyldig. Der kan ikke være mindste Tvivl om, at dersom en Tiltalt er bleven frifunden ved Underretten, og Sagen saa appelleres til Overretten af det Offentlige, fordi det Offentlige mener at han skal dømmes, maa det staa den Paagældende frit for ikke blot for Overretten at paastaa sig frifunden, ligesom ved Underretten, men fremdeles paastaa sig tilkjendt Erstatning for uforstyldt Baretægtsfængsel, for saa vidt det virkelig oplyses under Sagen, at han er ganske uskyldig i den Forbrydelse, for hvilken han er sigtet, og for hvis Skyld han har været fængslet. Der behøves i alt Fald ingen endelig Frifindelse, for at han kan have denne Ret, men ogsaa i det Tilfælde, hvor han ikke er frifunden ved Underretsdommen, men hvor Sagen appelleres til en høiere Ret efter hans egen eller det Offentliges Begjæring, mener jeg, at det vilde være et uberettiget Dmjsvob, hvis man vilde negte den Paagældende, der mener at kunne fremskaffe nye Oplysninger, der ikke blot godtgjøre, at han ikke kan dømmes, men ogsaa positivt godtgjøre hans Uskyldighed, ved denne Overretsbehandling, denne Overretsdom: at faae en Kjendelse ikke blot for, at han er uskyldig, men ogsaa for, at der tillægges ham Erstatning. Jeg beder ikke rettere, end at saaledes har denne Bestemmelse været forstaaet, men jeg beder den ærede Ordfører om Undskyldning, hvis jeg har misforstaaet ham.

Sold: Jeg skal tillade mig at bemærke, saaledes som det ærede Medlem, der nu talte, ogsaa gjorde opmærksom paa, at der i Endringsforslag under Nr. 7 om en ny § 5 har i lang Tid og lige indtil den sidste Tid under Udvalgets Arbejder staaet, at den deri omhandlede Erstatning for urigtig Domsældelse skulde kun gives ved